

சோழன் ராஜாவது உங்களை மீறட்டியால்,
 சாமுக்களை உங்களுடன் அணுப்புகிடுவான்,
 அவன்மம் ரிசால்லி, சோழனை வெட்டி
 எரிந்து விட்டு வந்து விடுங்கள் என்று,
 அடே, சாமுக்கள்/சோழனிடமிருந்து முத்தி
 வைகட்டவில்லை என்று அந்நவந்திரம்,
 அன்று பொருதுக்குள் கட்டாவிட்டால்,
 10. ரூபாய் அபராதமும், அந்நவந்திரம்
 காவல் துண்டின விதிப்பதற்கு ரிசால்லி
 விட்டாலும்; அதைகடவால், அண்ணன்
 திப்போது சோழனுக்கு முத்திரை கொ
 ண்டு சோழ தேசம் போகின்ற அவரு
 டன் நீயும் கட்டப்போ! சோழன், ஏன்?
 தீன்று வடுஷமாக முத்திரை ரிசால்லி
 விட்டால் என்று கட்டால், எங்களுக்கு
 ரிசால்லி, நீங்கள் அந்நவந்திரம் விட்ட
 விட்டால், நீ, ரிசால். அண்ணன் பயந்து ஆன்
 தும் பேச மாண்டார், அதுநிதி, சோழன்
 ராஜாவது மீறிய பேசினால், ஆரே வெட்ட
 டாக வெட்டி எரிந்து விட்டு அண்ண
 னை மத்தியானத்துக்குள் திங்கு
 கட்டி வந்து விட்டு வண்டும், ஜாக்
 கிரைது! சரி! நீ, போய் நீளாவை கொண்டு
 வந்து வாசலில் நின்று, என்று.

சரம்புகள் உடனெ சென்று நீலாவை ரிகாண்டு
வந்து நிறுத்தினான்.

ச.சாமிசரி, சிண்ணு/முடிப்படுங்கள், துயிர்க்கலயம்,
உலுப்பித்திசு கிதை திரண்டையும் நீலாவின்
மேல் வைத்துக் ரிகாண்டுங்கள், சரம்புகள்
சுங்க வள்ளத்தை வாத்துக் ரிகாண்டு உங்
கள் பின்னால் வந்து செல்கும், நீங்கள் குள்
ரெல்லுங்கள்! என்றும், பெரியண்ணசாமி
நீலாவின் மேல் வந்தார். சரம்புகளும்,
வள்ளத்தை வாத்து சுயயில் வைத்துக்
ரிகாண்டு முடிப்பட்டான்.) 187

பாட்டு

188 ("வந்தாரே என்சாமி நீலாவில்
வாத்துத்திசு சாரி என்சாமி பெண்ணசாமினை
சுரண்டினாரே என்சாமி நீலாவில்
சுண்ணசாமி சாரி என்சாமி ரணசாமினை
பெண்ணசாமி வள என்னுத்திசு நாடுவிட்டு
சோழ தேசம் என்சாமி வாடுகிறாரே"

சோழ தேசம் வாடுகில் வந்து, நீலா, வயக்கள
டுக்கிள், துடி, துடி வென்று போது வேகம்;
சோழ தேசம் பயந்து நடுங்கியது. திந்து
சுத்தும் பங்காளிகள் காசில் கேட்டு, வெள்ளே
யுடி வந்து பார்த்து விட்டுப் போய்,

~~புணர்~~ அரதரிடம் சென்று/அரசே/வாய் பேசாகு,
 சூருமன், பெரியவன் சூரன் வடுகி^{ரு}சூரன்!
 சின்னவனக் காணவில்லை/அவன் சூரன்
 எங்கள் குழந்தைகளை மாண்பங்கம் செய்து,
 எங்களையும் அடித்து, நாசடை விட்டு
 துரத்து விட்டான், சண்டாளன்!

அரதர்./ அம்மா/கவுண்டரீகளை/ பெரியவன் வந்தால்
 என்ன/அவன் அடித்து வைத்துக் கொண்
 டால் சின்னவன் சூரனை வடுகி^{ரு}சூரன்,
 நீங்கள் வுன்கவலப்படுகிறீர்கள்! (அங்கு
 அம்மடியிடுக்கும் போது) பெரியண்ணசாமி
 அரண்மனை முன் வந்து நீலாவை விட்டு
 விழுந்தனார். அதுபோல், சாம்புகனும்
 வந்து சென்றார்.

பெசாமி./ அடே, சாம்புகர்/நீலாவை அடித்து கட்டி
 விட்டு, நீ/அங்கு, அங்கு; நான் போய் முக்கி
 ரையை செலுத்து விட்டு வடுகி^{ரு}சூரன்!
 என்று, செவ்விலி விட்டு அரண்மனைக்
 குள் சென்று, முக்கிரைகளை அரதரிடம்
 பாகுதில் வைத்து நமஸ்காரம்
 செய்தார்.

~~சீவகர்~~ அடே, சேவகர்/கிவணப் பிடித்துக் கொண்டு
 போய், ரிசல்லுக் கா மாளிகையில் போட்டு
 கதுவை சாத்தி அடைத்து விடுங்கள்/கதுண்
 டுகளும், வண்டு களும் கிவண சாய்பிட்டும்
 என்னார். உடனே, சேவகர் வந்து, ரியர்
 யண்ண சாயினய பிடித்து அடுத்துக் கொ
 ண்டு போய், ரிசல்லுக் கா மாளிகையில்
 போட்டு சீல்வைத்துார்கள்.

வாய்பேசா துருமர் மனச ச்சாய் புண்ணியர்
 ரியர்யண்ண சாய்-) 188

189 பாட்டு

~~சீவகர்~~ "சாய் நல்லோ என்சாய் அடிகிறாரே
 தின் சரீரமே நாஜ துரை வாடுகாரே.
 படைத்து நல்லோ படைத்து பிரமாவே
 பாடியான பாடியான ரித்ய்வகம
 அடிகுதும் நல்லோ அடிகுதும் கர்க்காரவே
 நான் திங்கு விதிக்கு சாய்
 வீளானேன் அங்கு வீளானேன்."

அகிலாண்ட கொடி, பிரமாண்ட நாடகா!
 சங்குச் சக்கரா/வை குந்து வாசகா!
 வீயத் பாந்துவா/அனுது ரக்கா!
 பாலமில் ஜோதியா/பரமகுரு துண்ணுசு!
 நான் ரிசத்துவால், நாடெல்லாம் எலும்பு
 வீதிவிடாது, மாயவா!

பெ-சாம்ப. பாட்டு

"நான். சேரநல்லோ சேரப்பிழந்துவள
 செல்வத்துளது நான்செய்தேன்
 கடுத்து நும்போ பத்துண்க்கு
 மானியிட்டு அங்கு மானியிட்டு
 நான் கடக்க நின்று மாயவா
 பார்க்கியே அங்கு பார்க்கியே
 சூரநும்போ சூங்காளுக்கி
 மானியிட்டு அங்குமானியிட்டு
 நான் சூரநின்று மாயவா
 பார்க்கியே நான் பார்க்கியே
 சீதுக்கும் நல்லோ என்சாம்ப
 குறைகள் செய்கேன் திண்குறைகள்
 செய்கேன்
 சித்திரைக்கும் நாட்டிலே
 சீமைசெய்கேன் நான் சீமை செய்கேன்!"

மாயவா/நான் அங்கு சாவது பார்வதி
 யாளுக்கி தெரிநுகாலும்-

பாட்டு

"எனக்கி கல்லுநல்லோ கல்லுக்கருமாதி
 எனக்கி கணக்காக பத்துணி செய்வாருள
 சீயிரம் காகத்துக்கு திண்காகத்துக்கு
 சின்னசூனம் பத்துணி கொடுப்பானே
 அங்கு கொடுப்பானே!"

பெ. சா. /

என், பால மீவ ஜோதியா/பரமகிரு, சன்னிதி!
 விரைபயர ஜேதி/எம் பெருமான், மாய வணை!
 பரந்தாமா/பு, பாலகா/பண்டரிபதி, நாகா/
 என்னை கிந்துக்கிக்குக் கு லாக்கி விட்டாய்?
 என்று, பெரியண்ண சாமி மாய வரை நினை
 தீ து அடிகும்போது, மாயவர் பார்த்து து
 ஆகா/சத்திகார சோமுன், பெரியண்ண
 சாமியை செல்லுநீக்கா மாளிகையில்
 போட்டு அடைத்து விட்டான், சண்டா
 ளன்! கருணை கரும், வண்டு கரும் சாயி
 டு விடும் போல் கிருக்கித்து! நாம்,
 உடனே போய் காப்பாற்று வேண்டும்!
 என்று, கரு வாகனமேறி புறப்பட்டார்

189

பாட்டு

“கருடன் மெல் என்சாம் சீனிவைத்து.
 மையமா என்சாம் பறக்கிறாரே.
 சோமு ஜேசம் என்சாம் ஜேடியல்லோ
 பரந்தாமன் என்சாம் பறக்கிறாரே.”

மாயவர் சோமு ஜேசம் வந்து ந. போல்
 வடிவம் கொண்டு, பெரியண்ண சாமியை அடைத்
 திருக்கும் செல்லுநீக்கா மாளிகையில் போய்
 விட்டதில் ஓடினார். அப்போது, கருண்டு
 கரும், வண்டு கரும் பெரியண்ண சாமியை சாய்
 பிட, கீழே கிழங்கு வந்து கொண்டிருந்தது.

கிசுண்டு கனும், வண்டு கனும் வடுவதை மாயவர்
 பார்த்து, விபுதியை வீச சிவைகளை அம்
 படியே சிவரில் ஓட்டும் படி செய்து விட்டார்.
 பிறகு, மாயவர் பெரியண்ண சூரியை நோக்கி,
 'யொன்னாய்யா/நான், கிருக்கிமேன் பயம் பட
 வேண்டாம்/ உனக்கு, எந்து அபத்தும்
 வராது. நான் பார்த்துக் கொள்கிமேன்/நீ, நன்
 மூக படுத்தாங்க' என்று, சொல்லிவிட்டு
 மாயவர் பால்க்கடல் சென்றார்.

(கோழ தேசத்தில் திப்பய்யிடுக்கும் போது
 யொன்னி வள நாடில், என்ன நடக்கிறது
 என்று.)

பாட்டு

"அருது அண்ணலா சீசன் பக்கின்கு
 சிசையுது பெண்பதுமை பர்வதிக்கு
 ஓடுது வெள்ளிரதம் பத்தின்கு
 ஓவையுது பெண்பதுமை பர்வதிக்கு
 அண்ணலா சீசன் ரிதாடமலிலே பர்வதியா
 அயர்ந்து நிக்நிரை செய்யு^{ந்}களை பக்கினியா"

அண்ணாருட சூங்கை பர்வதியா கிருவினி
 சூரியில் அயர்ந்து நிக்நிரை செய்யும்
 போது.

நாடு வடும் போது பர்வதியா நிவ்ல கனவு கண்டு
 சென்னுள், திவ்யோது அண்ணாடுக்கே கேடு
 வடும் போது கெட்ட கனவு கண்டு வடும்போது
 பர்வதியா தீரென்று துருவினித்து தூரையை
 விட்டு துள்ளி விழுந்து, 'அடிசுப்பி/சீக்கிரம்
 போய், சின்னண்ணா சாமியை கூப்பிடு' என்றுள்.
 சூப்பி, உடனே பகடை விளையாடும் பண்ணுங்கு
 சாவடிக்கு சென்று சின்னண்ணா சாமியை
 பார்த்து, 'அரசே! பர்வதியா, அடுக்கிரர்கள்,
 சூங்குகள் கூப்பிடுகிறார்கள்' என்று தும்.
 சின்னண்ணா சாம் 'அக! என்று கோபத்துடன்
 அடுக்கிரக்கும் போது, விளையாடு களும்,
 படீர் என்று கத்திவிட்டு விட்டது.

பாட்டு

"
 வடும்போது என்னுத்தூ தூண்டு^{டு}கே^{டு}
 விளைய விளைய குமர சங்கர்.
 தூண்டித் தூண்டிக்கு^{டு}க்கு^{டு}கே^{டு}
 தூண்டிங்கள் என்சாம் உள்ளமடும்." ^{டு}

சின்னண்ணா சாம், பர்வதியா அடுக்கில் வந்து
 நின்று, 'என், சூங்கமே! அடுக்கிறாய்? என்று.
 பர்வதி - 'அண்ணா! நம் மருடைய ரிபரியண்ணன் எங்கே?
 என்று -

பாட்டு

~~பாட்டு~~ சின்ன, சின்ன!

"பெரியண்ண சாமி எங்கே
சின்ன சாமி எங்கே.

வாய்பேசா தூடுமெரங்கே
சின்ன தூடுமெரங்கே,

சேரநல்லோ சேரம்பிறந்தவரை
சிங்கு பிறந்தவரை.] 190

191 (செல்வத்தை பூமியிலே

நாமிழந்தோம் சிங்கு நாமிழந்தோம்"

சின்ன! சக்திகார சோழன், நம், சின்ன
ணின் செல்லநீக்கா மாணிகையில் போட்டு
குறைவைத்து விட்டான், திருநெல்
கிண்கிலும், வண்டுகளும், சின்னின்
சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கும், சீக்கிரம்
நீங்கள் போய் காப்பாற்றுவீர்கள், சின்ன!

ச.சாமி! ஏன், தூங்கியே/ சாம்புகன், சின்னனுடன்
போனோ! சிவனுக்கு, திசெல்லாம்
திரியாதா?

பர்வதி! சின்ன! சிவனுக்கு திரியாது, சிவன்,
சின்னன் அரண்மனை முன் வாசலிலேயே
நிறுத்தி விட்டு போய் விட்டார்; சிவன்,
சிப்பாயே நின்று கொண்டிருக்கிறான்!

சு.சாமி. 'அகா/அப்படியா/ அடே, சேவகா!
 கொண்டு, வாடா/ என், நீலாவை, என்ரு
 சாமி ஓடி கஞ்சையை விடுத்து திடையில்
 சொடுக்கி கொண்டு வந்து, நீலாவில்
 விழுந்தார்.

பாட்டு

விழுந்தே என் சாமி நீலாவில்
 விடுத்துச் சார் என்சாமி மென்சலுகை
 தூண்டினாரே என்சாமி நீலாவில்
 துன்ச சடிச் சார் என்சாமி மென்சலுகை,
 வலது காலை என்சாமி மென்சலுகை
 வைகுந்தம் நீலாவும் பாடிதுயார்.
 திடது காலை என்சாமி மென்சலுகை
 துலோகம் நீலாவும் பாடிதுயார்.

சின்னண்ண சாமி நீலாவில் போலவேகம்,
 தேவலோகம், துலோக மெல்லாம் அப்படியே
 நடுங்கியது, சின்னண்ண சாமி சோழ தேசம்
 அருகில் வரும் போது, பங்காளிகள் வந்து
 விட்டியார் துது விட்டு, விழுந்திடுது துது
 நோக்கி ஓட்டம் பிடிக்கார்கள். சாமி வடுவ
 துது சோழன் விழிந்து, சின்ன^{வள்} வடுகிறான்.
 என்ரு, அடே, சேவகா! விடுங்கள்,

பெரியவன் உயிருடன் திருநீரால், சீக்கிரம்
 போய்கூட்டி வாடுங்கள்; சின்னவன் வந்தால்
 பெரியவன் கிங்கு கில்லாவிட்டால், நிம்மனை
 ரிகான்று விடுவானே/என்று சோழன்
 நடுங்கினான். சேவகர், சூழியபோய் செல்
 லநீக்கா மாளிகையில் போய்பார்க்கும்போது,
 பெரியண்ண சூர் பந்தசனமீது துடிக்கையில்
 படுக்கை நன்றாக தூங்கிக் கொண்டிருந்தார்.
 சேவகர் பெரிய ராஜா வே/எங்கள் சிரசு, உங்களை
 கூட்டி வரச் சொன்னார்/என்று தும்,
 பெரியண்ண சூர் உடனே விழுந்து,
 ரிகாஷமண்டபம் வந்து சேர்ந்தார்.
 சோழன், பெரியண்ண சூர்க்கு பந்தசனம்
 போட்டு சூழிய செய்து, பெரிய ராஜாவே!
 நான் செய்து பிழையை சூரங்கள் மன்னிக்க
 வேண்டும்; சின்ன ராஜா/சூரங்களை காணவில்லை
 என்று வருகிறீர்கள். அவர்க்கு உண்மை
 ரிசூர் நீரால்/எனின், சூரே வெட்டாக வெட்டி
 யி எழுந்து விடுவார்; சீதைதலால், சூரங்கள்
 என்னை மன்னிக்குது, அவரிடம் நடந்துகொண்டு
 ரிசால்லி விட்டார்கள்! அவர் கேட்டால்,

தும்மி/சோழ நாஜன், எனக்கு ஏங்க கீரீடம்

வைத்து, துங்க மீநீசு போட்டு, 18. அபிஷேகம்
 ரிசய்தூர் என்று சொல்லி விடுங்கள்! என்று,

192/

உடனே சோழன் ரியலண்ண சாமிக்கு துங்க
 கீரீடம் வைத்து, துங்க மீநீசு போட்டு, அருமுணு

குருமுணு, 58. லிங்க முஜையம் குடித்து
 பயந்துகைய நின்று கொண்டிருந்தார்.

சின்னண்ண சாமி அரண்மனை டூன் வந்து
 நீலாவிவிருந்து குடித்து, சாம்பகினை பார்க்
 து' அடே, பறையா/எங்கடா, அண்ணன்?

சத்திரா சோழன், அண்ணனை ரிசயலுக்
 காடாநகையில் போட்டு அடைத்து

விட்டானும், நீ/என்ன ரிசய்து ரிகாண்ட
 ருந்தாய், சண்டாளா/என்றீ, ^{next line} சாமிக்குக்

கோயம் வந்து கத்தியை எடுத்து, சாம்பகன்
 மேல் வீசும் போது, சாம்பகன் கத்திக்கு

சிக்காமல், ந. ரா பினய்யரம் சீர்காய்த்தில்
 மேலே போய் விட்டான். கத்தி குபானடுவகத்

தில் சாம்பகனுக்கு பதிலாக, ஆடு கல்லு
 துண்டாக விட்டது விட்டு, சாமியின் நகக்கு

வந்து செர்ந்து விட்டது. கத்தி சாமியிடம்
^{சாம்பகன்}

சென்றுதும் கீழே குடித்துக் காண் சின்ன சாமிக்கு,

கோயம் அடங்கி, 'அடெ, சாம் புகா/நீலாவை
 பிடித்துக்கட்டு' என்று சொல்லிவிட்டு,
 சோமதுண்டைய கொழுமண்டபத்திற்குள்
 நுழைந்தார். உள்ளே சென்றதும், பெரியண்
 ண சாமியை பார்த்து, 'அண்ணா! சோமதுன்
 டிங்களை கொண்டு போய் செல்லுக்கீகா
 மரளிகையில் போட்டிருந்தானாம்! என்ன
 நடந்தது? உண்மையை, சொல்லுங்கள்?
 சோமதுன் ஒருவேளை வெட்டாக வெட்டிவிடு
 கிறேன்' என்றார்.

பெ.சாம்: 'சாம்/அரசர், என்ன ஒருமையும் செய்ய
 வில்லை, நான் வந்துள்ளிருந்து எனக்கு
 துங்க கீரிடம் எவதுது, துங்க மீடுசு போட
 டு, எல்லா முறையுமும் நடத்துவதென்றார்
 என்றார். அப்போது, சோமதுன், பயந்தி,
 நடுங்கி திவர்கான், சின்ன நாஜா வாய்விட்டு
 பாட்டு

"அட்டம் பனியு^நவே சாம் க்கு
 ஆளடிமை செய்யு^நவே.
 பாதம் பனியுரானே சோமதுன்
 பணிவிடைகள் செய்யு^நகளை."

சோமதுன்: 'சின்ன, நாஜா வே! உட்காடுங்கள்!'

சீ. சாமீ! அண்ணா/பர்வதியா, உங்களை காணவில்லை என்று, அகுவது, அரண்மனை யே தீயிடிக்கும் போல் திருக்கிறது, உங்களை செல்லுநீக்கா மாளிகையில் போட்டு விட்டதூத கனவு கண்டு என்ன போக சீ சென்னுள்; நீங்கள், திவ்ய ரியன்று பெயர் செளந்திரீர்கள்.)

சோதன்! சின்ன, ராஜா வே! நான் அப்படி ரியண்டும் செய்ய வில்லை! அவர் வந்தது சூதல் 18. அபிஷேகம் செய்து, விருது களும் கொடுத்தது, நடத்தி வடுகேன்.) 192

சீ. சாமீ! அண்ணா/சரி, புறப்படுங்கள், நம் அரண்மனைக்கு போகவும், பர்வதியா காண வில்லை என்று எஜிர் பார்த்துக் கொண்டிருப்பாள்! என்று, சின்ன ண்ண சாமீ சென்னதும்.

சத்திகார சோதன்! பெரிய, ராஜா வே! நான், துங்களுக்கு 18. அபிஷேகம் செய்து, விருது களும் கொடுத்தது ப்பதூல், தூங்கள் என் அரண்மனையில், ஒரு நேர மாவது விடுந்து சாயிட்டு விட்டு போகவேண்டும், ராஜா வே! சின்ன ராஜா விட்டும் செல்லுங்கள், நான் சென்னுள், அவருக்கு

கோபம், வந்து விடும்' என்று.

ப.சா. 'சார்! சோழன், துன்னுடைய சிவன்மீனியில்
ஒரு நேரம் விடுந்து சாய்விட்டு விட்டு
யோகலாம், என்கிறார்! சீதைலால், நாம்
ஒரு நேரம் விடுந்து சாய்விட்டு விட்டு,
யோகலாமா?'

ச.சா. 'சார், துன்னு சீக்கிரம் வந்துபோடு சத்யச்
சொல்லங்கள்! என்று, சார் சொன்னதும்,
சோழனுக்கு சிவனில்லாத சந்தேகம்
உண்டாகி, மாதிரிகளை கூப்பிட்டு, சாய்
பாடு வகைகள் சீக்கிரம் சத்யச் சொல்
லிவிட்டு சீக்கிர சோழன், சார் களை
ரிகால் வந்துகு மனதில் நினைத்து, ஒரு
மாதிரை கூப்பிட்டு கையில் போய்,
விஷம், 4. துன்னு வங்கிவா/என்று.
மாதிரி சொன்று சிப்படியே வங்கி வந்
தும், சோழன்! சிவர்கள், சிவண்டு பேடு
க்கும், துனியாக, சாதும், காய்கறி திவை
வில்லாம் எடுத்து வைத்து, சிவில் விஷத்
தை யோட்டு கலந்து விடுங்கள்' என்று,
சொல்லி விட்டு, சார் கலிடம் சொன்று-

~~கேள்.~~ நாஜாவே/சமையல் சீக்கிஷிட்டுது, வாடுங்
 கள் குளித்து விட்டு வரலா'மென்று, கூட
 டிய்யோய், சாமி கிருவரும் குளித்து
 விட்டு வந்தது, பூஜை செய்து விட்டு,
 ரேணிப்பட்டக சாலையில் வந்து சீமர்ந்
 தீரர்கள். சோபுன், உடனே மாதர்களை
 கூப்பிட்டு, கிஷயோட்டு பரிமாரச்
 ரிசர்னாந். மாதர்கள், உடனே கிஷ
 யை போட்டு பரிமாறும் போது, சாமிகள்
 கிரண்டு போர் கிஷயிலும் விஷம் கலந்து
 பதூர்ச்சிங்கள் பரிமாறப்பட்டது. சாம
 கள், கிரண்டு போரும், மாயவரை நினைத்து
 சாம்பிபயோகும் போது, மாயவர்
 பார்த்து, சக்கிர சோபுன், விஷத்தை
 வைத்து சாமிகளை ரிகால்ல நினைத்து
 விட்டான், நாம யோய் காப்பாற்ற வேண்
 டு மென்று, கண்டிடி, கண்டிடிய்ய்குள்
 சோபு தேசம் வந்தது, ஆடு பூணைய
 சூடுஷித்து விட்டு விட்டார். சின்ன
 ண்ண சாமியும், ரியண்ண சாமியும் சாந்
 தி ருத்து சாம்பிரும் முன், பூணமே
 லே கிருந்து, ராட்டிக் குத்து.

சாமிகளின் திசையில் உள்ள சாதுத்னதி ரிகாடு
 சம் சாம்பிட்டு விட்டு, பூனை, தீண்டு சிற்று,
 சிற்றி கீழே விசுந்து விழுந்து விட்டது.
 திளதுக் கண்ட சன்னண்ண சாமி, திடீரென்று
 எழுந்து, அண்ணா! சாதுத்னதி சாம்பிட்டுநீர்கள்,
 சுகார சோதன் விடுந்தில் விஷம் கலக்
 கீயிடுக்கீகான்' என்று, திருவரும் எழுந்து
 வரும் போது, சோதன் மறுபடி ஒருசதி
 யை நினைத்து, எப்பாடு செய்கிறீர்களா.
 (அதாவது) ரிகாஷ மண்ட பத்தில, கீழே
 சீரங்க மாநீர், ஒரு குழி வெட்டி, அதன்
 மேல் சில குச்சிகளை போட்டு, அதன் மேல்
 கம்பளி விரித்து, அதன் மேல் அசனம்
 போட்டு, சாமிகள் வந்து அசனத்தில்
 உட்கார்ந்ததும், அப்படியே குத்துகள்
 விசுந்து சாகட்டு விடன்று, எப்பாடு
 ரிகாஷுக்குள்ளா. ஆனால், சோதன் நினைத்
 து ஒரு வேள, நடந்து ஒரு வேள, அப்படியென்றால்
 சோதனையே ஒரு மகன், சாம்பிட்டு விட்டு
 அந்த மயாயசனத்தின் மீது ஏறி,
 விளையாடிக் ரிகாஷுக்குள் அப்படியே
 குத்துகள் விசுந்து விழுந்து விட்டான்.

தினது அறிந்த சோழன் குடியை கல்வியோட
குடி விட்டான்.

ச. சாமி. / அண்ணா! சுகார சோழன், நம்மிள விஷம்
வைத்துக் கொல்ல நினைத்திருக்கிறான்,
மாவவர் நம்மிள கரப்பாற்றி விட்டார். தின,
நாம் திங்கு திருக்க கட்டாது, எழுங்கள்
மோகலா¹⁹³மென்று, தொல்லிக் கொண்டு
கும் போது, சோழன் அங்கு வந்து. / சாமி!
சின்ன நாஜா, என்னமோ தொல்க¹⁹³கார!
என்னங்க, நாஜா வே?

ச. சாமி. / அடே, சோழா! எங்கள் கொல்ல நினை
த்து, சாதுத்துல் விஷத்தை கலக்கினாய்;
அதை, புன் சாய்சிட்டு விடுத்து விட்டது;
அப்போது, என்ன நினைத்து சூழ வடு
க¹⁹³காய்? சண்டாளா! அப்போது உன்னை
விடாது மீட்டுமேன்! எண்ணன் துருத்து
விட்டார், துப்பித்துக் கொண்டாய்.

சோழன். / நாஜாவே/நான், அப்படி யொன்றும் செய்ய
வில்லை, எல்லாம் என் கட்ட கிரகம்; சரி,
நாஜா வே/சாய்சிடாவிட்டால் போகிறது,
துங்களுக்கு மட்டம் வைத்து மப்பதால், நம்

கூலசெய்வம், ஐடுக்கு மேற்கு. படியில்லா
மல, பாடும் மலையில் திருக்கிறது, ~~கூலசெய்வம்~~
~~கூலசெய்வம்~~ சிந்தி செய்வதெனையோய் செரு
சனம் செய்கூல, தூங்களுடைய குடும்பம்
சிடுகு தூண்டுவது போல், தூண்டும்,
நாஜா வே/சின்ன நாஜா விடம், சொல்லு
ங்கள், என்ருர், சோழநாஜா.

வ.சா. சா. சிப்பா, சின்ன சாமி/சோழ நாஜன், நாம்
சாப்பிடாவிட்டாலும் போகிறது, ஐடு
க்கு மேற்கில் கூலசெய்வம் திருக்கிறதும்,
சிந்திப்போய் செருசனம் செய்துவிட்டு
போகலாம் ^{ரு}என்கிறார், பெரிய டன்கூர்கள்,
சொல்லு தூட்டக் கூடாது, போய்
செருசனம் செய்துவிட்டு போகலாம்
சாமி/என்ருர்.

ச.சா. சிண்ணு/யர்வதூயா, நம்மிள சாண வில்லு
என்று சிடுகு கொண்டிருப்பாள்! சரி, சீக்
கிரம் புறப்பட்டு போய் செருசனம் செய்
து விட்டுப் போகலாம் வாடுங்கள்!
என்று, சாமிகள் புறப்பட்டதும், சோழன்
சந்திர சமைய்து, -